

Sygn. akt **VI Gz 139/16**

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Barbara Frankowska**

Sędziowie: **SO Beata Hass-Kloc (spr.)**

SO Anna Walus-Rzasa

protokolant: asystent sędziego Justyna Brzezińska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **S.A. w Ł.**

przeciwko **G. K.**

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu Wydział V Gospodarczy z dnia 3 marca 2016 r., sygn. akt V GC 141/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu przyznał biegłemu A. K. wynagrodzenie za sporządzoną w sprawie opinię w kwocie 1.150,92 zł nakazując wypłacenie go ze złożonej zaliczki.

W uzasadnieniu wskazał, że w związku z przedłożoną opinią biegły wniósł o przyznanie mu wynagrodzenia w kwocie 1.150,92 zł. Biegły sporządził opinię w sposób rzetelny i fachowy, a wysokość wynagrodzenia odpowiada włożonemu w sporządzenie opinii nakładowi pracy oraz kwalifikacjom.

Na powyższe postanowienie pozwany złożył zażalenie, zaskarżając je w całości, zarzucając mu:

1) naruszenie art. 89 ust. 1 i 2, 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym, poprzez przyznanie biegłemu A. K. kwoty 1.150,92 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii pisemnej, podczas gdy:

- przyznane wynagrodzenie tytułem sporządzenia opinii pisemnej jest niewspółmierne do nakładu pracy biegłego i sprzeczne z ww. przepisami, a wnioski tego rodzaju należy wywieść z faktu, że biegły nie wskazał szczegółowo, co składa się na koszty poniesione przez niego, nie skonkretyzował czynności, które podjął ze wskazaniem ich wartości,

a podana kwota zdaniem skarżącego jest znacznie zawyżona i nie odpowiada nakładowi pracy poczynionemu przez biegłego z zakresu budownictwa mgr inż. A. K.; co więcej, podnieść należy, że opinia sporządzona przez biegłego nie rozstrzyga kluczowych kwestii w przedmiotowej sprawie, a tylko poszerza krąg wątpliwości i zapytań.

W oparciu o podniesione zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Tarnobrzegu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności zważyć należy, iż na podstawie art. 288 k.p.c. za wykonaną pracę biegły ma prawo żądać wynagrodzenia. Zgodnie natomiast z art. 89 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.) biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość powyższych wydatków na podstawie złożonego rachunku.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. 2013 poz. 518) stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy wynosi – w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię – od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość opiewa na kwotę 1.766,46 zł (art. 9 ust. 1 pkt 2 ppkt a) ustawy budżetowej na rok 2016 z dnia 25 lutego 2016 r., Dz.U. 2016, poz. 278).

Sąd Okręgowy po dokonaniu analizy akt sprawy, a przede wszystkim opinii sporządzonej przez biegłego A. K. uznał, że w świetle wyżej przedstawionych uregulowań prawnych oraz wykładni powołanych przepisów nie było podstaw do podzielenia zarzutów skarżącego. Wprawdzie w lakonicznym uzasadnieniu Sąd Rejonowy ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że wysokość wynagrodzenia żądanego przez biegłego odpowiada włożonemu w sporządzenie opinii nakładowi pracy oraz kwalifikacjom spełnianych przez biegłego, to dzięki dostępowi do akt sprawy Sąd II instancji miał możliwość kontroli prawidłowości wydanego rozstrzygnięcia.

Oczywistym jest, że Sąd może skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii (poświęconych na czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy, oraz na opracowanie opinii wraz z uzasadnieniem) i obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Kompetencja do badania prawidłowości przedstawionego przez biegłego sprawozdania z wykonania koniecznych do wydania opinii czynności należy do sądu zlecającego wykonanie opinii. W takiej sytuacji zgodnie z przyjętą w orzecznictwie praktyką sąd odwoławczy może zmienić stanowisko sądu pierwszej instancji jedynie w przypadku, gdy przyjęte przez ten sąd kryteria określenia wysokości wynagrodzenia odbiegają od kryteriów ustawowych względnie pozostają w sprzeczności z doświadczeniem życiowym, co do czasu koniecznego dla sporządzenia opinii (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 10 marca 2011 r. I A Cz 261/11 niepubl.). W niniejszej sprawie z sytuacją taką nie mamy do czynienia.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia nie wskazano, że biegły przedstawił rachunek nr (...) z dnia 24 listopada 2015 r. na kwotę łączną 1.421,75 zł wraz z kartą pracy. W karcie pracy biegły wyszczególnił zakres wykonanych czynności i czas im odpowiadający. Biegły podał, że analiza dotychczasowej dokumentacji dowodowej zajęła mu 10 godzin, wizje lokalne 4 godziny, analiza i ocena parametrów technicznych uszkodzonych materiałów 8 godzin, analiza przyczyn uszkodzeń papy 6 godzin, redakcja opinii 8 godzin. Łącznie czas sporządzenia opinii wyniósł 36 godzin. Biegły za jedną godzinę pracy przyjął stawkę w wysokości 31,97 zł. Stawka ta mieści się w wyznaczonym przez rozporządzenie przedziale, jej zastosowanie uzasadnione jest złożonością problemu będącego przedmiotem opinii. Nadto wskazał, iż koszty dojazdu na miejsce wizji i do siedziby Sądu wyniosły łącznie 130,83 zł. Ponadto biegły poniósł

koszty poligrafii w wysokości 140 zł. Na marginesie wskazać należy, iż Sąd I instancji nie odniósł się do przedłożonej przez biegłego karty pracy, nie przyznał także wynagrodzenia za wskazane wydatki biegłego w łącznej kwocie 270,83 zł, nie oddalając wniosku biegłego o wynagrodzenie w tym zakresie.

Sąd Okręgowy nie znajduje podstaw ani do skorygowania ilości godzin przeznaczonych według biegłego na sporządzenie opinii, ani do skorygowania przyjętej przez biegłego stawki za godzinę pracy. Wymiar godzin pracy, które biegły poświęcił na wykonywanie opinii, nie jawi się jako wygórowany, a nadto zdaniem Sądu Odwoławczego jest to czas adekwatny dla jej sporządzenia.

Zaznaczyć należy przy tym, że ilość czasu, którą trzeba zużyć na określoną czynność, jest zależna od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności, co powoduje, że podany w rachunku czas zużyty na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Z tego powodu kwestionowanie rachunku przez biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w karcie czasu, „może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są jaskrawo wygórowane, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku” (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 lipca 2013 r. (I ACz 1176/13)).

W ocenie Sądu w świetle powyższych założeń i doświadczenia życiowego brak jest jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania podanego czasu niezbędnego do sporządzenia opinii.

Na marginesie trzeba wskazać, że zarówno zarzuty co do treści opinii, jej przydatności dla rozstrzygnięcia sprawy czy zgodności z treścią postanowienia i odezwy Sądu nie mogą wpłynąć na wysokość przyznanego biegłemu wynagrodzenia. Samo zgłoszenie przez stronę zarzutów merytorycznych do opinii nie może pozbawić biegłego wynagrodzenia. Kwestia czy opinia jest wadliwa może zostać przesądzona wyłącznie przez Sąd I instancji i ten Sąd oceni jej przydatność dla rozstrzygnięcia sprawy.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Sygn. akt **VI Gz 139/16**

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)